Ч. 247 (1041) Львів, неділя 27 жовтня 1918 Рік IV.

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

Ціна примірника 16 сот. На провінції 20 сот.

Виходить що дня рано крім понеділка.

політична, економічно-суспільна часопись. (Редакція Руська ч. 3)

Ухвали Української Національної Ради.

Відень, дня 25. жовтня. (Т. К. Б.). Екзекутивний Виділ Української Національної Ради ухвалив, що Українська Національна Рада має приступити до переговорів з другими Національними Радами для урегульованя спільних справ, як також заключеня перемиря. Мирові переговори буде вести Українська Національна Рада самостійна. Остаточне рішене мають приняти Українські Національні Установчі Збори. Має ся занотифікувати утворене Української Національної Держави Придніпрянській Українській Державі і другим державам. Екзекутивний Виділ постановив переняти адміністрацію у східній Галичині.

* * *

Будуємо свою державу в верхах, будуймо її також на широких демократичних основах з низу. Угольним каменем нової держави стати мусять наші сільські і міські громади, в яких належить завести загальне, рівне, тайне, безпосередне і пропорціональне право голосованя, як для мущин так жінок, що укінчили 20-ий рік житя. При сім має ся знести автономію двірських обшарів і влучити їх до громад.

Висшою організацією місцевою мусять стати повітові Ради, вибрані на тій самій виборчій ординації, що й громадські Ради. Громадські й повітові Ради мають обняти цілу адміністрацію на місцях і дбати в першій мірі через свої органи про удержанє ладу, безпеченства житя і майна горожан і стояти на сторожі народних прав і свобід. До сеї праці вже тепер мусять приготовувати ся наші громади а помічними мають їм бути всі народні культурні, заводові, господарські, кооперативні, економічні та політичні організації.

Як збудуємо трівкі підвалини місцевої самоуправи і адміністрації, то легко піде також судова державних верхівних законодатних і адміністраційних народних властий.

На адресу Жидів.

Українська Національна Рада проклямуючи уконституованє української державности на областях Австро-Угорщини, проголосила рівночасно національно-корпоративну автономію для національних меншостий. Говорячи про національні меншости, Українська Національна Рада окремо і виразно згадала Жидів, признаючи їх окремою національностю. Українська Національна Рада, як верховна власть галицько-української держави, пішла отже тим самим шляхом, яким ішла була київська Центральна Рада, котра навіть зреалізувала була признаний собою принцип, покликуючи до житя автономне жидівсько-національне міністерство.

Українці є отже народом, що перший признав жидівську національність, а сей факт признаня тим яркійше відбиває від того негативного становища, яке займають до Жидів наші західні сусіди. Український нарід ніколи не був антисемітський. Коли в західній Галичині під Тарновом і Вадовицями треба було аж спроваджувати ката для усмиреня антижидівської жакерії, то східна Галичина мовчала, хоч не бракло чортівських заходів наших „опікунів“ і „приятелів“, щоб антагонізм нашого селянина відвернути від дворів на Жидів. Але українські організації і преса вміли остерегти свої маси від інтригантських підшептів і погромів у східній Галичині не було. Навпаки, є факти, що свідчать про щось противного, як антисемітизм.

П. Романчук перший жадав в парляменті признаня Жидів за націю в Австрії. При перших парляментарних виборах за нової ординації впало на жидівських сіоністичних кандидатів Малєра і Габля около 20 тисяч голосів українських селян, хоч вони тим селянам навіть особисто не були звісні, і хоч з польської сторони були заходи, щоб українські голоси на жидівських національних кандидатів відтягнути. Коли додати до того, що серед Українців ніколи не було партії, якаб будай заносила антисемітизмом, то мусимо прийти до заключеня, що Українці скорше фільосеміти, як байдужні до Жидів. А з расових і религійних ріжниць, Українець ще від часів Володимира Великого ніколи не робив квестії.

В теперішнім рішаючім спорі між Українцями а Поляками, Жиди заняли невтральне становище. Ніколи Львів не був так мізерно обвішаний польськими флягами, як в часі останних польських маніфестацій. Мало ся вражінє, що польські камениці у Львові — рідкість, а жидівські і українські правило. Всеж таки годі нам здержатись від певного докору на адресу Жидів за недостачу консеквенції і відваги в зазначуваню сеї невтральности. Камениць своїх вони не уфлягували, але склепи позамикали. Ми розуміємо, що се зроблено „страха ради юдейска“, з ляку о виставові шиби. Але думаємо, що національне достоїнство чей більше варта, як вистав за шибами, і нація, що домагаєсь для себе признаня, повинна для сего щось пожертвувати. Практика виказала, що всі українські виставові шиби, хоч були отворені, оціліли. А як инакше виглядало би було місто, як би і жидівські склепи були отворені! Так, як воно було, то становище Жидів виходить на нашу приказку: І Богу свічку і чортови огарок. А недодержана консеквентно невтральність виходить на політичну користь Полякам.

Українська Національна Рада признала Жидів за окрему національність і запоручила їм національну автономію. Жиди приняли се з вдоволенєм до відома на свій рахунок. Політичні консеквенції, які вони однак з того факту витягають, видають ся нам за слабі. Сумніваємось, щоби Жидам усміхалось те становище, яке їм готовить антисемітська Польща п. Ґломбіньского. Супроти того консеквенція політична не видаєть ся нам ясною: тут не вистарчає сама невтральність, а тим більше неконсеквентно переведена, а треба активної участи Жидів у формованю нових відносин в нашім краю. Инакше те уформованє може випасти так, як собі того не бажаємо ані ми, ані Жиди. Вигравши разом з нами, Жиди мають перед собою національну автономію. Колиж з вдяки їх теперішному становищу мали би ми програти, то жде їх польський нелегач. А і наш нарід певно не буде вдячний Жидам за свою програну.

Чиїм заступником є Ґр. Андраші?

В місце ґр. Буряна цісар Карло, що враз з цілим двором переїхав на Угорщину, заіменував міністром заграничних діл ґрафа Андрашія.

Ґраф Андраші звісний репрезентант мадярської кліки оліґархів, звісний симпатик шляхоцької Польщі та звісний зі своєї антипатії до Українців. Серед австрійських Славян він — з вимком Поляків — має самих противників. Зрештою Чехи і Югославяни заявили, що будуть самі себе заступати назверх. І австрійські Німці не думають давати заступати своїх інтересів назверх Мадярови. Німецька Нац. Рада вибрала до сеї цілі окрему комісію. Укр. Нац. Рада також виразно проголосила, що жадає свого власного заступства на мировім конґресі.

Когож супроти сего буде заступати ґр. Андраші? Як міністер цісарського дому буде заступати династію, як міністер взагалі цісаря і короля, а як міністер загр. справ хиба лише Мадярів. Але бо й Мадяри заявляють, що зривають унію реальну з Австрією та будуть вести власну заграничну політику. Ґр. Андраші не буде отже міг заступати бувшої Австро-Угорщини на мировім конґресі і певно не осягне красших успіхів проти Вільзона як ґр. Бурян.

Зокрема ми Українці відмовляємо йому всякого права говорити за нас — раз тому, що засадничо хочемо говорити самі за себе, а по друге тому, що се наш заззятий ворог. Президія Укр. Нац. Ради певно заложить, де треба, в б. Австро-Угорщині і поза нею, застереженя проти того, щоби голос ґр. Андрашія міг бути уважаним за наш.

Адміністрація нашої часописі находить ся при улиці Сикстуській ч. 21.

Реконструкція австрійського правительства.

Віденъ. Гусарек подав ся до димісії. Місію утвореня нового кабінету дістав проф. Лямаш.

Ліквідація віденської польської парляментарної репрезентації.

На нарадах, що відбулись в Кракові, ухвалили представники польского людового сторонництва, народової демократії і польської соціялістичної партії, що польське коло у Відни стало ся безпредметовим; дальше представники згаданих сторонництв запропонували утворити безпроволочно польську ліквідаційну комісію, в котрої склад входили би делегати кождої польської партії. Польська ліквідаційна комісія обняла би заряд отсих областий публичного житя „в австрійській займанщині“: 1) справи війська, міліції і демобілізації; 2) рільництва, 3) просвіти, 4) адміністрації, 5) фінансів, 6) судівництва, 7) комунікації, 8) справи здоровля, 9) праця і суспільна охорона, 10) апровізація, 11) торговля і промисл, 12) публичні роботи і копальні. Вибрана польська ліквідаційна комісія визначує президію з трьох представників. Врешті постановлено скликати на 28. жовтня до Кракова всіх парляментарних послів „австрійської займанщини“ задля приняти ухвал і доконаня виборів.

Віденъ. Коло польське, як парляментарна репрезентація краю, признало своє післанництво за покінчене. Ухвалено взяти участь на зборах всіх польських послів в Кракові дня 28. жовтня.

Перед перемирем.

„Corriere della Sera“ доносить, що французьке та анґлійське правительство розглядають саме умови завішеня оружя. Анґлійське правительство буде жадати з огляду на втрату 8 міліонів тон, видачі всіх підводних суден. Франція домагає ся опорожнення Альзації та Льотаринґії.

В німецьких кругах, в берлінській пресі нота Вільзона викликала сильно депримуюче враженє, хоча сьдна є всюди воля примирити ся з обставинами. Півурядова „Nordd. Allg. Ztg“ пише:

„Можна предбачити, що голос Вільзона, яким він оставляє військовим дорадникам західних держав коаліції рішенє що до ініціятиви, буде вислуханий, скілько він собі сього бажає. Тому Німці дожидають повідомлення, під якими умовами вороги хотять заключити завішене оружя і чи вони є готові розпочати на засаді програми Вільзона мирові переговори. Німці не потребують зовсім викручувати ся від розмови про внутрішні свої справи, коли Вільзон також і тут готов боронити і зберегти засаду самоозначеня народів“.

„Germania“ виявляє оптимістичні погляди, доказуючи, що нота Вільзона йде по лінії, яка означує нахил до порозуміня.

„Vorwärts“: Раз ми приняли програму Вільзона, булоб божевілєм опирати ся їй з оружем в руках. Однак вороги, якіб жадали розоруженя німецького народу, мусять зрозуміти, що сего годі вчинити на довгу просторонь часу.

„Local Anzeiger“: Вороги жадають, щоб ми заявили ся за принятем мира, якого подробиці означалаб їх воля. Не має сумніву, тому домагає ся честь Німечини.

Консервативна ґрупа сойму Німечини предклала канцлерови резолюцію, у якій підчеркає, що нова нота Вільзона, яка кладе умовою мира безоглядну капітуляцію і детронізацію цісаря є присудом для Німечини на довгу політичну і господарську неволю. Правительство нехай візве нарід до останнього

Голос з Лемківщини.

Дня 17. X. б. р. відбули ся перші загальні збори Філії Тов. „Сільського Господаря“ в Мушині при участи доокoличних священиків, учителів і селян під проводом пана Василя Сас Яворського з Нового Санча, який отворив збори, вказавши на пекучу потребу господарської орґанізації на Лемківщині. Устав Товариства дотично складу, прав і обовязків філ. Ради пояснив о. Михайло Дороцький, парох в Злоцькім і декан Мушинський.

Госп. торг. сторону вияснив п. Петро Трускавецький, учитель в Ястрабику.

Сторону орґанізації обговорив о. Іван Качмар, парох в Милику. Значінє Філії для орґанізації Кружків консументів представив п. Роман Гурко, директор кред. Тов. „Надія“ в Мушині. Відтак о. Дороцький, дотеперішний відпоручник кр. Тов. „С. Г.“ зложив звіт з діяльности розвитку Кружків в повіті, яких доси основано 14, та зложив свій уряд на руки Філії.

Делеґати „Кружків“ і всї присутні вписали себе і Кружки в члени Філії, та приступлено до вибору голови і Ради. Головою вибрано о. Івана Качмара, а до Ради, яка відтак сейчас уконституовалась, увійшли: п. П. Трускавецький, як заст. гол., п. Роман Гурко як писар, п. Васил Сас Яворський як контрольор, о. М. Дороцький як касієр, о. Волод. Козловський і п. Антін Васильківський як члени на заступників Ради, пп. Павло Пиж з Криниці, Іван Головач зі Щавника, Яцко Ковальчик зі Злоцького, до контрольної комісії; о. Евген Возняк, парох в Ростоці великій, Ілько Петрик, господар в Криниці і Волод. Мастикар, писар. гром. в Войковій. По виборі і уконституованю Ради вивязала ся жива дискусія на біжучі госп. торг. теми.

Замітне се і відрадне, що самі Лемкиселяни виступали рішучо проти залежности нашого госп. торг. житя від чужих впливів, та заявили, що заступниками госп. торг. справ для Лемківщини хотять мати лише Краєве Товариство „Сільський Господар“, „Союз госп. торг. Спілок“ та „Народну Торговлю“ та також з тої причини домагають ся втілення Лемківщини до прочої української части Галичини, та заразом рішучо протестують против ворожого наміру влученя їх під чуже панованє.

Мушинська польонія називає нашу працю над госп. торг. орґанізацією чисто українського округа, офензивою на польський стан посідання в спольщеній Мушині.

Взагалі чим близше до мира, тим більший рух і заінтересованє а заразом і занепокоєнє дасть ся завважати між Лемками про їх будучу долю. Ціла Лемківщина звертає ся до українських народних оборонців в Галичині і до Української Держави, взяти їх в рішучу оборону перед ворожими апексійними затіями.

Всюди дасть ся тепер відчувати брак репрезентанта Лемківщини.

* *

„Gazeta wieczorna“ з дня 26. жовтня доносить з Варшави: „Фреквенція добровольців, що зголошують ся під народні стяги піднесла ся за останні часи в небувалий доси спосіб. Передовсім горнуть ся до польської армії селяни, найобильнійше з любельського повіта і з східних окраїн. Польська преса накликує, щоби користати з тих проявів волі мужицьких мас і прискорити творенє польської армії, оперте на загальній рекрутації“.

З Люблина знов пишуть до „Gazet-и wieczorn-ої: „Бувші жовніри і офіцири польських леґіонів та корпуса Довбур-Мусніцького утворили в Люблині військовий комітет, який має орґанізувати кадри польського війська в Люблині на австрійську окупацію, і в тій ціли увійде в звязь з всіми польськими військовими властями. Стверджено, що тільки один Пілсудський може бути вождом польської армії, тому вислано телеґраму до цісаря Карла з просьбою о увільнене Пілсудського.

Українські соц.-демократи їдуть за границю.

„Kurjer lwowski“ в депеші з Відня доносить, що українські соціяльні демократи висилають делеґатів до Швайцарії і на Украйну. До Швайцарії поїдуть посол Вітик, Крупа і Чарнецький; на Україну Устіянович, Жовнір і Ганкевич. На днях мають приїхати до Відня українські соціялісти, щоби повідомити всі Національні Ради про своє становище в справі народних домагань Українців. Подаючи сю відомість за „Kurjer-ом“ не ручимо за її правдивість.

В оборону державної мови.

(Конець).

Коли наші вороги важать ся ще й заявляти, ніби наша мова навіть нездатна бути орґаном державного апарату, вищої культури, то українське наукове товариство краще, ніж хто, може відперти такі безпідставні закиди.

Не від тепер, а з давних часів була в нашої мови державна сила. Наша мова за ча-

сів гетьманщини в тодішній літературній українській формі, вживала ся державно. І ми маємо безліч памяток тодішної юридичної української мови, в актах трохи чи не до кінця XVIII віку.

Коли наші православні предки в XVII віці літературно бороли ся проти католицтва, вони в своїй високій богословсько-фільософській полемічній літературі, не вважаючи на всю традицийну силу церковно-словянщини вдавали ся до живого запасу мови української.

В хронографах, в літописях та мемуарах XVII і XVIII віків, де широко малюють ся перед нами громадський і військовий побут того часу, — ми бачимо панування нашої рідної української мови.

Все се показує, що наша мова ще й перед XIX віком могла задовольняти чисто всі потреби державного житя. Нічим не могли її придушити і в XIX столітю. І от ми бачимо, що на порозі XX віку українська мова досягла високого літературного вивершеня — і через поезию, і через белетристику, і через історіографію, а за останні десятиліття вона процвитає й по всіх областях наукової літератури.

Доволі буде нагадати про діяльність тутешнього Київського українського наукового т-ва, де багато є наукових відділів і велике число членів, відомих широкому вченому світови, що в своїй дуже спеціяльній праці та в повсякчасних зносинах не держать ся жаднісінької инакшої мови, як української, бо всі наукові потреби дуже добре задовольняють ся українською мовою.

Нагадаємо, що більш як 25 літ працює наукове т-во ім. Шевченка у Львові, при переважній участи Наддністрянської Вкраїни, що воно розгорнуло ся в величезну наукову інституцію, зовсім близьку до Академії Наук. Нагадаймо знов, що українська мова вживається в українських середних школах Галичини, Буковини, Америки, що давно вже заведено українські катедри на львівському та черновецькому університетах, що є тепер і на Україні державний український університет та инші українські висші школи і наукові та педагогічні інституції, і що там скрізь для всіх висших потреб — мова українська.

Нарешті памятаймо, що півтора річна практика в державному житю України не менш наочно доводить усю легковажність арґументів проти поваги українського слова.

Варто нарівні з сим пригадати початок нового державного житя в Сербії, Болгарії і Румунії. В тих сторонах культурні засоби були далеко менші, як їх тепер маємо ми. Там не було висшої школи, і можна сказати, не було і школи середної, не було преси і навіть красного письменства і жаднісінької науки. Та була в Сербії, Болгариї і Румунії конечна потреба зорганізувати свою суспільність, була гаряча любов до рідного краю, і отож, горячо віддавшись своїй національній справі та невпинно працюючи, ті народи за недовгий час перемогли незмірно більш трудностий ніж є в нас. І всім фільольоґам відомо, що між иншим, бюрократично-канцелярська термінольоґія у балканських Словян багата красша від російської спорохнявілої незграбної канцелярщини.

Кожда мова гармонійно розвиває ся тілько в самім процесі свого суспільного житя і, як її поставити по за той процес, то вона й розвивати ся не зможе нормально й широко. Через те ніяк не можна даючи силу мові російській, тим самим усувати українську мову з орґанів державного апарату. Бо таким способом підрізує ся в самім корені державний розвиток української мови так відбирає ся в неї спромога бути орґаном психічного формування нових поколінь.

В сей складний історичний момент житя свого народу українське наукове товариство перед усім українським громадянством констатує повну безпідставність тих тез, які висунули на порядок дня широко-орґанізований замах на українську державну мову, а разом з тим і на права українського народу.

Наукове товариство твердо, рішучо й непохитно заявляє, що єдиною державною мовою Вкраїни повинна являти ся тільки вкраїнська.

Київ 16. жовня 1918 р.

Підписали:

За голову наукового товариства його товариш Орест Левицький.

Секретар: О. Черняхівський.

Голова філ. секції проф. А. Кримський.

За голову істор. секції проф. Ол. Грушевський.

Голова природничої секції проф. П. Тутковський.

Голова медичної секції др М. Галїн.

Голова технічної секції Ів. Чопівський.

Гогова секції історії мистецтва Д. Антонович.

З воєнних фронтів.

Західний фронт. Положене на західнім фронті характеризує дальший відступ німецьких військ. Передовсім відступає північне німецьке крило у Фляндрії. Німці відступили здовж цілого бельґійського побережа. Підстави до борби підводними суднами вже немає. Вслід за тим відступають Німці щораз більше у Франциї. Дотеперішне опорожнене розтягаєть ся вже на фронті 120 клм.

Балканський фронт. На балканськім фронті коаліційні війська відбирають дальше области Сербії і Чорногори. Новий Базар занятий. Італійські війська перейшли вже лінію Дурацо-Тірана.

Італійський фронт. Почалась нова італійська офензива.

НОВИНКИ.

— З анархії в Польщі. В Люблині прийшло вчера до сутички між учасниками „народової маніфестації" а австрійським військом, яке стріляло між товпу, займаючу до нього вороже становище. Кількадесять осіб ранених, між ними комісар поліції Терлецький. Військовий ґубернатор загрозив репресіями на случай напасти на військо і австр. урядників.

— Зараза в Румунії. В Яссах від кількох днів ширить ся страшна зараза. Хороба тревае найвисше 6 годин і кінчить ся смертию. Між населенєм переполох.

— Заворушеня в Буді. Вчера перед полуднем ґрупа студентів устромила на замку в Буді угорський прапор Поліція з військом зняла хоругов. Прийшло до сутички з демонстрантами. Поліція оружною силою відперла товпу від Бурґу.

— Цісар Карло вертає сими днями з Угорщини до Відня.

— Наші полонені. Доси вернуло з України і Росії 700.000 полонених. Пів міліона полонених перебуває ще на Сибірі.

— Відень видає свої гроші. Віденська міська рада ухвалила видаване мійських банкнотів в короновій валюті на покрите військових запомог. Стало ся се з тої причини, що віцеґубернатор австро-угорського банку заявив, що на разі не може дати до диспозициї міста потрібної скільности банкнотів.

— Мадяри задержують золото. В Будапешті ходять вісти, що на східнім двірци задержано 19 скринь золота, які мало відвезти ся до міністерства війни у Відни.

— До Хвальних Виділів філій Товариства „Просвіта". В грудни сего року припадають пятьдесятьлітні роковини основаня Товариства „Просвіта". Ізза воєнного лихоліття не може Товариство святкувати як слід сего ювилея і тому рішив Головний Виділ скликати Загальні Збори Товариства на день 24. н. ст. грудня в цїли вибору виділу здекомплетованого війною.

Право участи в Загальнім Зборі мають по мисли §. 18. статута: а) відпоручники звичайних членів і читалень, б) почесні члени і члени добродії, в) члени Головного Виділу і кождочасний Голова, зглядно заступник Голови або делеґат Виділу філії.

Відпоручників членів вибирає збір філіяльний зглядно в тій цїли скликаний — збір окружний, по одному на 50 членів, при чім кожда надвишка над 50 членів дає право до вибору одного члена. Кожда читальня Товариства „Просвіта" вибирає одного відпоручника без огляду на число членів.

Пригадуючи сї постанови статута взиває Головний Виділ Хвальні Виділи філій, щоби перевели вибір відпоручників членів, та візвали до сего Читальні свого округа. Прізвиска відпоручників подадуть Хвальні Виділи філій до відома Головному Виділови найдальше до кінця жовтня, в цїли виготовлення леґітимацій по мисли §. 18.

До важности рішень Загального Збору потрібна присутність що найменше 100 членів. Про се повинні памятати Хвальні Виділи і перевести як найточнійше вибір відпоручників та в час повідомити Головний Виділ, бо послідні Загальні Збори в 1913 р. не могли відбути ся ізза браку потрібного комплєту.

Близші подробиці про місце Загальних Зборів та про порядок нарад подасть Головний Виділ до відома в часописях.

Справа Загальних Зборів і вибір Головного Виділу є незвичайної ваги і тому повинні Хвальні Виділи ужити всяких старань, щоби на Збори прибуло потрібне число відпоручників. Без вибору Головного Виділу немислима правильна робота в Товаристві.

За Головний Виділ Товариства „Просвіта": Ів. Кивелюк, голова. Др Іван Брик, секретар.

— Товариші-студенти Поділя! Загальні збори Секції „Укр. Студ. Союза" відбудуть ся в неділю дня 27. жовтня 1918 р. о год. 3 попол. в льокали „Української Бесіди" в Тернополи (ул. 3 Мая). Просимо усїх товаришів-(шок) академиків як членів, так і нечленів безуслівно і численно явитись. Комітет орґан.

— Злочини, яких мало. На стаціях зелізничих стоять десятки ваґонів картофель, призначених для міст. Картофлї гниють, не можуть діждати ся транспорту, тому, що Заведене обороту збіжем, а для картофляний зволікає в злочиннім лінивстві з видачею транспортових документів.

— Адміністрація нашої часописи містить ся при ул. Сикстуській ч. 21 в партері. Зі всякими адміністраційними справами просимо лиш туди звертатись, чи то устно, чи письменно. Натомість Редакція „Українського Слова" містить ся при ул. Руській число 3., на II. поверсі.

ОПОВІСТКИ.

Неділя дня 27-го жовтня 1918.

Нині 27-го жовтня гр.-кат.: 18. Н. п. З. С., римо-кат.: 23 Н. п. З. С.

Завтра 28-го жовтня гр.-кат.: Лукіяна, римо-кат. Симеона.

Церковний спів. В Преображенській церкві відспіває новозорганізований міш. хор під управою о. проф. Івана Туркевича в неділю д. 27. Х. о 10. год. рано:

1) Вербицького Службу Божу.
2) Бортнянського концерт XXXIII.

| Товариські сходини з забавою відбудуть ся в суботу 26. Х. с. р. о год. 7. вечером в орґанізації українських зелізничників у Львові, вул. Городецька 95. Вступ від особи 2 кор.

| Старшина Кружка У. П. Т. ім. Ганни Барвінок у Львові повідомляє, що в інституті ім. св. Ольги є ще вільні місця Місячна оплата виносить 120 К. і 4 хліби, 2 кґ. муки, 2 кґ. крул і 1 кґ. товщу провіянтами. Зголошеня приймає п. Шміґельська, Софії 25 або М. Ліщинська Мохнацького 12.

| Просимо всіх українських купців, крамарів і промисловців подати нам конечно безусловно свою точну адресу під: Є. Мартинець, Львів. пл. Унії Берестейської ч. 5. для ужитку українських купців. 2—6

| Загальні Збори тов. „Медична Громада“ відбудуть ся дня 30. с. м. о год. 3 по пол. в льокали товариства. — Виділ.

| Львівський Нар. Театр Тов. Укр. „Бесіда“ у Львові під дирекцією В. Коссака. Виступ п. Зофії Стадникової артистки Київського Укр. Театру.

В Неділю дня 27 жовтня 1918. Новинка „Ворожбит“, комедія в 3 діях Цеглинського.

Білети раще можна набувати в „Нар. Торговли“ а в день вистави від год. 5 при касі театру. Початок о год. 7 веч. Музика військова.

| В неділю дня 27. жовтня відбудуть ся заходом укр. молодіжи вечерниці з котильоном в малій сали тов. Лисенка ул. Шашкевича ч. 5. Початок о год. 7. вечером.

| Загальні Збори філії тов. Просвіта в Перемишлянах відбудуть ся дня 18. падолиста, в понеділок о год. 2. по пол. у великій салі „Народного Дому“. Взиває ся читальні щоби вислали делеґатів і просить ся о численну участь. На зборах відбуде ся реферат военно-адміністраційних відомостий.

Перемишляни 24. Х. 1918.

Виділ філії.

Надіслане.

За сю рубрику редакція не відповідає.

ОГОЛОШЕНЯ.

XIII. Звичайні Загальні Збори Дому торговельно-промислового — ДОСТАВА —

стов. зареєстроване з обмеж. порукою у Львові відбудуть ся дня 5. падолиста 1918. р. о год. 4. по пол. в комнатах тов. „Українська Бесїда“ при ул. Рутовського ч. 22 (Народний Дім) у Львові з отсим предметом нарад:

1. Отворене зборів.
2. Відчитане протоколу з попередних загальних зборів.
3. Звіт з діяльности за рік адм. 1917/18.
4. Звіт контрольної комісії.
5. Внесок в справі розділу чистого зиску.
6. Вибір 3 членів Надзірної Ради на місце вильосованих.
7. Вибір контрольної Комісії.
8. Затверджене членів Дирекції і їх заступників.
9. Означене презенційної марки для членів Ради Надзірної.
10. Внески і запити.

В день зборів відправить ся о год. пів до 9-ої рано в Успенській церкві Служба Божа за померших членів стоваришеня. Рахункове замкнене і біланс стоваришеня за рік адм. 1917/18, буде виложений від 1 падолиста в складах „Достави“ у Львові і Перемишли для перегляду членів.

Львів, дня 25 жовтня 1918.

За Раду Надзірну стов. „Достава“:

О. Юл. Дзерович, секретар. 705 1—3 О. Ал. Стефанович, предсїдатель.

Загальні Збори.

Технічного Товариства у Львові відбудуть ся 2. падолиста (субота) о год. 9-ій перед пол. в салї тов. Устрій при вул. Сташіца ч. 8. І. п.

Порядок денний:

1) Відчитане протоколу з останиїх загальних зборів.
2) Тимчасовий звіт з діяльности Виділу.
3) Відбудова Галицької України.
4) Реактивоване Товариства.
5) Вибір Голови і Виділу.
6) Внесене та запити.

Зі згляду на брак адресів Вп. Членів не будуть розсилати ся окремі запрошеня.

За Виділ:

А. Корнелля, голова. В. Дидинський.

686 4—4

О піднесене годівлї безрог.

„Сільський Господар“ купує і продає безроги о годівельній вартости: расові йоркширські і вестфальські, їх крижованці та краєві. Зголошеня петентів о закупно і оферентів продажі просимо слати під адресою „Сільський Господар“ (відділ годівельний), Львів, ул. Зіморовича ч. 20.

Рільники, у котрих хлївня упала в наслідок війни, мають право одержати субвенцію на заложене хлївні безрог (100 прц. ціни купна кнорів і 33 прц. ціни купна льох) на основі розпорядку ц. к. Намісництва Централя відбудови Галичини з дня 24 вересня 1917 ч. 18.293/II. Дотичні друки можна одержати в кождій філії „Сільського Господаря“. Друки подань о субвенції на вівці і кози можна дістати в Товаристві „Сільський Господар“. 2—3

УМОВИ ПЕРЕДПЛАТИ:

У Львові:		В краю і державі:	За границею:	
На рік	44·— К.	56·— К.	На Україні	56 карб.
„ півроку	22·— „	28·—	В Німеччині	56 мар.
„ чвертьроку	12·— „	15·— „	В инших державах	84 фр.
„ місяць	4·— „	5·— „		

ЦІНА ОГОЛОШЕНЬ:

Стрічка двошпальтова або її місце 60 с.; в надісланім 1 К.; в оповістках 1·50 К. в редакційній части перед або по новинках 2 К. Некрольоґія 2 К. Слова товстим друком подвійно. Оголошеня на суботу і неділю подвійно. Постійні оголошеня за осібною умовою.

Видає і відвічає за ред. Др Сидір Голубович. Друкарня Артура Ґольдмана, Львів Сикстуська 19.